

Jeg mener, det er oplagt, at vi må se på husleje-problematikken og den åbenlyse forskelsbehandling, den kan give anledning til, afhængig af hvilken type lejemaal man er så heldig eller uheldig at have. Vi skal ikke belønne kreativ udgiftstænkning, men vi skal se realistisk på forholdene, og de mange indvendinger mod den foreslåede nyordning taler tydeligt om behov for ændring.

Også de såkaldte små storbyteatres placering i teaterbilledet må overvejes og ændres, hvis ikke vi vil risikere at gøre denne meget værdifulde og med rette roste del af vort teaterliv til paria.

Det er i højeste grad dér, vi har inspirationen, dynamikken og evnen til at udvikle og forny, og det kan blive mere end vanskeligt at bibeholde, hvis disse teatre modsat egnsteatrene skal arbejde under maksimumsrefusionsregler og ikke minimumsregler, og at de med de foreslåede 4-årige aftaler med staten egentlig ikke opnår andet, end at de i 4 år er lige fattige.

Vi er selvfølgelig enige med ministeren i, at også teaterøkonomi skal hænge sammen, og vil derfor deltage positivt i udvalgsbehandlingen, men vi vil dog samtidig ærgre os over, at vi bare skal leve videre med nogle regnskabsændringer i stedet for at råde bod på de åbenlyse mangler, som vort nuværende teatersystem lider under.

Så lad os håbe, at den store teaterkonference i morgen vil give mere vingesus og inspiration til at bringe teatrene derhen, hvor direktøren for Folketeatret, Preben Harris, i Kroniken i Politiken i går ønskede den, nemlig at teatrene skal være et hestehoved foran den almindelige udvikling.

Kristen Touborg (SF):

Overordnet finder vi, at det er rigtigt, at der ydes et fast statstilskud til egnsteatrene ude i landet, og at der skal indgås en aftale mellem kommunen, amtskommunen og teatret om et flerårigt produktionstilskud. Vi finder det også ret rimeligt, at der sættes en overgrænse for, hvilke beløb staten kan yde tilskud af, men ser gerne, at der bliver en dalende refusionsprocent efter maksimumstallet, og at statstilskuddet ikke bortfalder helt dér.

Derudover har vi også hæftet os ved, at der vel er dispensationsmuligheder i enkeltsager til et mindre budget end det, der egentlig er lagt op til generelt i loven.

De små egnsteatre skulle med disse ændringer få lidt mere ro til at planlægge og arbejde, og det er der i høj grad brug for.

Vedrørende de små storbyteatre. I det afsnit ser vi adskillige uafklarede spørgsmål og problemer. Der er mange egnsteatre i storbyerne, hvor der også er faste scener og andre tilbud, men det hænger sammen med, tror jeg, at det ene teater inspirerer det andet og inspirerer publikum til at gå mere i teatret, og det er der jo for så vidt slet ikke noget galt ved.

Der er med den nye lov nok tilstræbt en begrænsning af de små teatre. Det kan sagtens gøres, hvis det samlede statstilskud til de enkelte storbykommuner er for lille til, at teatrene kan overleve. Man kan også godt undre sig lidt over, at den argumentation, der bruges for at få kvaliteten frem i egnsteatrene, sådan set anvendes med modsat fortegn, når vi er i de små byteatre. Det har jeg undret mig noget over.

Vi ønsker at få nogle beregninger på, hvad forslaget vil betyde for antallet af små storbyteatre, og hvad der er begrundelsen for at lave tingene om. Man risikerer måske, at teatertilbudet i storbyerne begrænses, og at der ikke udvides dér, hvor der ikke i forvejen er noget videre teaterliv, og så vinder det etablerede teater slaget, og det er altså synd for mangfoldigheden.

Også spørgsmålet om, hvad kommuner og amtskommuner siger til, at Teaterrådet nu skal til at blande sig i deres teatervirksomhed, finder vi skal afdækkes.

Kvalitetsgodkendelsen af det rejsende og opsøgende børneteater har vi ikke noget imod, og det er godt, at der knyttes børneteaterfolk til Teaterrådet.

Med hensyn til, at huslejen ikke indgår i refusionsbeløbet, er vi helt opmærksomme på, at der nok er foregået for megen kreativ tænkning på det område, og det skal vi selvfølgelig have luget ud, men jeg tror, man godt kunne finde en løsning, hvor man f.eks. sagde, at det kunne være en procentdel af det samlede budget, der måtte indgå som en del af huslejen.

SF's melding er altså positiv, men ret skeptisk på visse områder, og det er så især de små storbyteatre.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

For ikke så længe siden var vi inde at ændre på lovgivningen omkring egnsteatre. Dengang drejede det sig om at sætte en stopper for efterreguleringen af tilskudsordningen, og det synes jeg var en udmærket begyndelse til de lovændringer, som der lægges op til med det her fremsatte lovforslag.